

Krátká paměť

Žamboši

Babičko, vyprávěj mi jaký byl tehdy v zimě Terezín
Rád bych si vzpomněl na tvé vzpomínky, bil se s jednou herezí
Dějiny koncentračních táborů, ty prapory smrti nám tu někteří b
ělí

Tak přijď za mnou na kus řeči do snu, můj stříbrovlasý anděli

Nevíš-li čím to vlastně začít, začni třeba etapou
V níž branou tvé Rožnovské Tesly vedlo si tě Gestapo
Řekni jak dýchá se v té hodině, kdy ti strach v mačkách do hrud
i skočí
a děda je bledý jako stěna z bezmoci z očí do očí

Jsem zas tím klukem u tvé postele, když mluvíš ani nedutám
Z Pankráce jedno zimní ráno na korbě s tebou jedu tam
Jedu tam kde se s lidstvem nemazlí, a bojím se s tebou o vlastn
í život
Proč zdá se nám být zlo tolik vzdálené vždy, když není „na živo
“?

Říkáš mi jak se dělal Mikuláš pro smích čertů z Berlína
A kolik měl ve vousech tvé bolesti, jak šel a klepal berlí na (
cely)
Vzpomínky na to se mi poztrácely, tak pomoz mi vzpomenout, jen
ať mě to bolí
Jsem si tu jistý vlastní svobodou, jak ptáky strašák na poli

Čistá a v euforii z míru co po azbuce voníval
Nesla jsi hrdá rudý prapor, když nad hlavou všech lidí vlál
Teprve na smrtelné posteli, v křiku svých tajných pochyb a bolů
Řeklas mi: „Všechno zlé je v lidech, ne v záři jejich symbolů.“

Kdo ví či knírek na nás čeká někde v tomhle století
A jestli k nám z knížek dějepisů varování doletí
Hýčkám si proto tvoje vzpomínky, pro případ, že bych snad zapom
něl věřit
Na čerty, na pekelné kotle i na to šedé pápěří

Babičko, vyprávěj mi jaký byl tehdy v zimě Terezín
Rád bych si vzpomněl na tvé vzpomínky, bil se s jednou herezí
Dějiny koncentračních táborů, ty prapory smrti nám tu někteří b
ělí
Tak přijď za mnou na kus řeči do snu, můj stříbrovlasý anděli